

اعتصاب رانندگان اتوبوس در تهران

نوشته: Sabine Vogler

منبع: نشریه سازمان عفو بین الملل واحد اتریش مه ۲۰۰۶

برگردان: یوسف مجاب - وین

یک سازماندهی عظیم و یک پاسخ خشونت آمیز:

در ژانویه ۲۰۰۶ رانندگان شرکت اتوبوسرانی منطقه بزرگ تهران (شرکت واحد) اعتصاب نمودند، در ادامه و در روز اعتصاب صدها تن از شاغلین در شرکت اتوبوسرانی دستگیر گردیدند.

نیروهای امنیتی و اعضاء داوطلب بسیج، تحت رهبری سپاه پاسداران به اعتصاب کنندگان شرکت اتوبوسرانی حمله ور گردیدند، تا آنان را مجبور سازند به کار بازگردند، آنها عملاً خود بعنوان راننده اداره امور را عهده دار شدند.

علت اعلام اعتصاب، بازداشت مسئول هیئت اجرائی سندیکای رانندگان شرکت اتوبوسرانی، منصور اسانلو بود که، در روز ۲۲ دسامبر ۲۰۰۵ بوقوع پیوست. دستگیری او در حالی بود که وی تلاش میکرد در مورد وضعیت مزدی شاغلین با کارفرما وارد مذاکره گردد.

اعتصاب همبستگی برای سندیکا:

سندیکای رانندگان شرکت واحد در سال ۱۹۷۹ بنیانگذاری شد و فعالیت خود را بار دیگر پس از ۲۵ سال ممنوعیت شروع نمود.

اعلام موجودیت دوباره سندیکا در سال ۲۰۰۵ ماهها به تاخیر افتاده بود و میبایستی که سه بار تکرار میگردد. علت آن حملات مکرر پلیس و اعضاء شورای اسلامی کار بود. در این حملات کارگران زخمی شدند و اموالشان تخریب گردید.

سندیکای مستقل کارگران و رانندگان شرکت دولتی اتوبوسرانی تهران "شرکت واحد" با بیش از ۴۰۰۰ عضو از بخش های مختلف عضو سندیکای بین المللی حمل و نقل ای ت اف نیز میباشد. این سندیکا اما خود در ایران بطور رسمی شناسائی نشده است.

اعضاء سندیکای رانندگان اتوبوسرانی بی وقفه بر علیه دستگیری مسئولشان با اعلام اولین اعتصاب اعتراض میکنند:

در بیست و پنجم دسامبر صدها اتوبوس از قرارگاه ها بیرون نمی آیند و این امر مشکلات زیادی را در زمینه حمل و نقل در مرکز شهر تهران بوجود آورد. با این وجود، گزارشات، حاکی از حمایت مردم از اعتصاب کنندگان بود. این اعتصاب به آزادی مسئولین هیئت اجرائی و فعالین سندیکا که با منصور اسانلو دستگیر شده بودند منجر گردید.

اعلام تعویق حضور هفت نفر از فعالین سندیکا که قرار بود در اول ماه ژانویه ۲۰۰۶ انجام گیرد در دادگاه انقلاب، نیز از دیگر اثرات اعتصاب بشمار میرود.

با اعلام اعتصاب وضعیت تغییر پیدا میکند:

حسینی تبار از اعضاء هیئت اجرائی در حین پخش اعلامیه دستگیر میگردد.

در ادامه شش تن دیگر از اعضاء هیئت اجرائی بازداشت گردیدند، زیرا، که نسبت به دعوت دادستان که از آنان اعلام لغو اعتصاب را خواستار بود بی اعتنائی کرده بودند. همسران و کودکان اعضاء سندیکا و اعضاء هیئت اجرائی نیز بازداشت گردیدند.

صدها کارگر زن و مرد در زندانها:

همزمان نظرات صاحبان قدرت بر علیه اعتصاب شکل میگردد:

شهردار تهران اعلام میکند که اعتصاب غیر قانونی است و از اعتصاب جلوگیری خواهد کرد.

مدیر شرکت اتوبوسرانی به کارگران اعلام میکند که در صورت شرکت در اعتصاب اخراج خواهند شد. در ۲۸ ژانویه ۲۰۰۶ با اعلام اعتصاب نیروهای امنیتی با شلیک گاز اشک آور، گلوله و بازداشت های دستجمعی واکنش نشان میدهند. تا پایان ژانویه ۲۰۰۶ بالغ بر پانصد تن از کارگران و فعالین سندیکا شرکت واحد در بازداشت بودند. آنان از دستیابی به یک وکیل حقوقی نیز محروم بودند.

آزادی - و اخراج:

حوادث روی داده در ایران باعث گردید که تشکلات حقوق بشری و سندیکاهای کارگری در خارج از ایران شدیداً اعتراض کنند. سازمان عفو بین الملل آکسیون های اعتراضی خود را شروع میکند، اتحادیه های آزاد کارگری، اتحادی های ملی کارگری، نامه های اعتراضی خود را ارسال میکنند.

اتحاد وهمبستگی بین المللی اولین اثرات خود را نشان میدهد:

یکی بعد از دیگری اعضاء اتحادیه کارگری از حبس آزاد میگردند. ضمناً از کارگران بزورکتاباً تعهد گرفتند که در آینده در اعتصاب و یا حرکات مشابه شرکت نکنند.

تعداد زیادی از بازداشت شدگان پیش از رهائی چنین اوراقی را امضاء کردند. روز ۱۵ فورویه از سوی حبش بین المللی سندیکائی اعلام روز جهانی حمایت برای همکاران بازداشت شده در ایران گردید. در این زمان هنوز ۸۰ تن از فعالین سندیکای رانندگان شرکت واحد تهران در بازداشت بسر میبردند.

تعداد زیادی از فعالین سندیکا ها از کشورهای مختلف برای این روز جهانی فراخوان دادند.

در وین نیز سندیکای راه آهن و سندیکای خدمات منطقه ای اعلام تجمع همبستگی در روز اعتراض جهانی در یکی از قرارگاه های اتوبوس شهر وین کردند. بعد از این حرکت درهای زندان برای خروج بسیاری از بازداشت شدگان باز میگردد، اما هشت نفر- در بین آنان اعضاء هیئت اجرائی- در زندان نگهداشته میشوند. در حالیکه کارفرما پیش از این به بازداشت شدگان اعلام نموده بود که میتوانند به محل های کاری خود باز گردند اما عملاً آنان از پذیرش دوباره محروم گشته بودند. در این مورد به آنان گفته شده بود که وزارت خانه کار به علت شرکت آنان در تظاهرات از ابلاغ اجازه پذیرش مجدد آنان به کار ممانعت بعمل آورده است. در یازدهم ماه مارس ۲۰۰۶ شرکت اتوبوسرانی اعلام میکند که ۴۶ تن از شاغلین میبایستی که اخراج گردند. مدیریت شرکت علت را دستور صادره از سوی مقامات وزارت امنیت اعلام کردند.

در ادامه دیگر اعضاء بازداشتی اتحادیه رانندگان اتوبوسرانی در قبال پرداخت وثیقه مالی آزاد گشتند.

با یک استثناء :

مدیرعامل سندیکا منصور اسانلو، که بازداشتش باعث اعلام اعتصاب گردیده بود، هنوز در زندان اوین در تهران بسر میبرد بدون آنکه اعلام جرمی بر علیه او صورت گرفته باشد. او بعد از این نیز به حمایت بین المللی نیاز دارد.

